

ÚLTIMA PEDRADA

LA GOTA MALAIA

El Canal de Panamá amb problemes de sequera

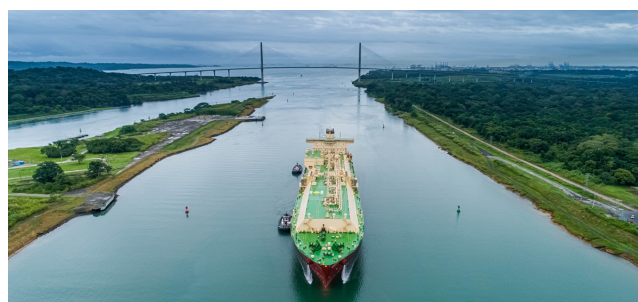
Un no res, un senyal a penes distingible, una notícia que ni passa pels diaris... i al final, la catàstrofe. És la gota malaia, només una gota que acaba embogint-te.

Fa poc que es parla obertament de canvi climàtic. Els tècnics ja avisaven, però a les autoritats no els anava bé escoltar. La pela és la pela i encara ens perdrem un turista. El canvi ha agafat forma definitivament en la sequera. Ja no hi ha qui pugui negar-ho. Els embassament marquen la febre i al final hem reconegut que sí, que la collita de fruita pot anar malament... i tot seguit la dels cereals... també pot faltar l'aigua de boca i tornant a la pagesia, perduda la collita, ja es parla de si l'arbre resistirà o morirà i deixarà de fer fruit per molts anys. Tot això a Lleida, a la resta del món la cosa està controlada.

Doncs no. El mateix Canal de Panamá té problemes d'aigua.

Arribats a aquest punt la sequera pot afectar definitivament i de manera immediata l'ordre mundial. El llac artificial s'asseca, el volum que alimenta l'engranatge baixa. Si tot segueix igual tornarem a donar la volta a mig món per unir Atlàntic i Pacífic i aleshores l'equilibri comercial mundial s'enfonsarà en el fang d'aquesta sequera tantes vegades negada. I riurem.

Un amic, temorós de Déu i de la vida, no fa gaire va abandonar terres catalanes. Li feia por viure

al Vallés (el seu paisatge de sempre) com una figa secallona i encara temia més haver de tancar la fabriqueta que tenia al costat del riu. Vaig a Panamá va dir-me. Només arribar em va enviar un WhatsApp que deia: Això és vida! Miris on miris tot és aigua (bruta però aigua). Potser muntaré una colònia d'ostres. Des que he arribat no plou però quina falta fa que plogui aquí, si tot és aigua.

Moltes nits penso en ell.

